

Sallai János¹

Győrök Ferenc és a rendőrtisztképzés

Tisztelt Tábormok Professor! Kedves Béla!

Ismerve Téged, életutad és munkásságod, úgy gondolom, ennek meghatározó szakasza a Rendőrtiszt Főiskolához kötődik, amelynek alapítója Győrök Ferenc tábormok, a főiskola parancsnoka volt. Ez motivált akkor, amikor a tiszteletedre készített kötetben az Ő életét, munkásságát kívántam megörökíteni, tudva, hogy Számodra is példa volt Győrök Ferenc munkássága, életútja. Egyben kívánok Neked jó erőt, egészséget, és kedvező széljárást a repkedéseid során!

A rendőrtisztképzés történetéről

2020 különösen fontos a rendészet, rendőrség történetében. 1919-ben született meg az 5047-es² törvénypótló miniszterelnöki rendelet a központi, állami rendőrség létrehozására, ám ennek a közlönyben való megjelenése és gyakorlati megvalósulása 100 évvel ezelőtt, 1920-ban következett be. Az akkori belügyi és rendőrségi vezetők nagyon jól látták, hogy az egységes centralizált, a korábbi két állami és sok városi rendőrségből „összegyúrt” rendőrség csak akkor lehet ténylegesen egységes, ha a vezetői és végrehajtói állományát egységes felkészítésben részesítik. Az államosítás, 1920 után a magyar rendőrségnél a 102.837/1922-es B.M. rendelettel szabályozták az állományviszonyokat³ és a feltölthető létszámot, majd előkészítették az egységes rendőrtisztviselői képzésre vonatkozó ME rendeletet.

¹ Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar Rendészetelméleti és -történeti Tanszék, tanszékvezető egyetemi tanár; r. ezredes.

² 5047/1919. számú törvénypótló ME rendelet a rendőrség államosításáról.

³ A rendőrség személyi állományát (egyrészt az) egyenruha és fegyver viselésére, (másrészt a) mindezek nem viselésére jogosult személyek töltötték be, az egyenruha és fegyver viselésére jogosultak köre a következő volt:

- fogalmazói kar;
- felügyelői kar;
- őrségi személyzet (altisztek és rendőrök).

A rendőrség felügyelői és fogalmazói karába való bekerülés csak a magas követelmények teljesítése és a képzési rendszernek megfelelő tanfolyamok és vizsgák eredményes teljesítése után vált lehetővé a pályázó számára. A helyzet fontosságát jelzi, hogy a rendőrség felügyelői és fogalmazói karának feltöltésével kapcsolatos követelményeket miniszterelnöki, míg annak végrehajtását belügyminiszteri rendeletekben fogalmazták meg. Meghatározó volt, hogy ekkor az országos szaktanulmányi felügyelői beosztást az a Dorning Henrik töltötte be, aki szívügyének tekintette a rendőrség képzését, tevélegesen is részt vett a szaktanfolyamok előadásainak, vizsgáinak megtartásában, maga több nyelven beszélő és publikáló felkészült, tudományos vénájú rendőrtiszt volt.

A rendőrtisztképzés rendőrtisztviselői szaktanfolyam elnevezéssel 1922. november 22-én, ünnepélyes tanévnyitóval vette kezdetét. A rendőrtisztviselő-jelölt számára a próbaszolgálat sikeres teljesítése után a szaktanfolyamok következtek, amelyek valamelyikének elvégzése feltétele volt a kinevezésnek, véglegesítésnek. A belügyminiszter rendelete szellemében a következő négyféle országos szintű szaktanfolyamon szerezhettek végzettséget a két világháború között a rendőrtisztviselő-jelöltek:

1. rendőrtisztviselői tiszti tanfolyam;
2. rendőrtisztviselőket továbbképző tanfolyam;
3. detektív- és detektívfelügyelői tanfolyam;
4. országos törzstisztképző tanfolyam.

A fenti képzések az akkori korszaknak megfelelően főiskolai szintű képzésnek feleltek meg. A rendőrtisztviselői szaktanfolyamok eredményeként az 1920-as évek végétől már egy új, jól felkészült fogalmazói, felügyelői és detektívkar jött létre.

A fenti folyamatnak vetett véget a második világháború és az azt követő politikai rendszerváltás, amelynek eredményeként a két világháború között felkészített és szakmai tapasztalatokra szert tett rendőrtisztviselői állományt eltávolították, illetve egy része a szovjet rendszer közeledtével elmenekült az országból.

A megváltozott politikai helyzet a rendőrségre is nagy hatással volt. A második világháború után a rendőrhiány, illetve az elburjánzó bűnözés a politikai vezetést gyors döntések meghozatalára kényszerítette. Teljesen új környezetből, a korábbihoz képest lényegesen képzetlenebb munkás- és parasztfiatalok köréből kellett kiválogatni a végrehajtó rendőri és rendőrtiszti állományt, és egy gyors általános képzés – történelem, mennyiségtan, fogalmazás, helyesírás, földrajzi ismertek elsajátítása – mellett a szakmai (kriminalisztika, közbiztonság, bűnügyi, igazgatásrendészeti, katonai) tantárgyak ismeretanyagaival felvértezve kellett szolgálatba állítani őket.

Az 1950-es évek után, az 1960-as évek végére a társadalom felépült a második világháború romjaiból, és egy magasabb színvonalú, hatékonyabb rendőrséget igényelt. Ennek egyik politikai megnyilvánulása, hogy az MSZMP 1969. november 28-i határozata értékelve a BM addigi tevékenységét, kiemelte a „belügyi szervek káderállománya képzettségének a magasabb színvonalra emelését” (GYÖRÖK 1971). Ez mellett a következőkre hívta fel a BM-vezetők figyelmét:

- Jobban tartson lépést a társadalom fejlődésével, elemezze a bűnözést, állítsa előtérbe a bűn megelőzést.
- Tegyen különbséget a rendszer kritikussai és az ellenségei között.
- Határozottan intézkedjen az állam ellen támadókkal szemben.
- Fordítson nagyobb gondot a népgazdaság védelmére.
- Határozottabban lépjen fel a visszaesőkkel és az erőszakos garázda magatartást tanúsítókkal szemben.
- Szélesítsék és mélyítsék a tömegekkel a kapcsolatot.
- Tekintsék fő feladatnak a szocialista törvényesség maradéktalan érvényesítését.
- Fordítsanak kiemelt figyelmet a káderképzés és a vezetés magasabb színvonalra való emelésére (GYÖRÖK 1978, 3–12.).

A fenti MSZMP-feladatszabás hatást gyakorolt a belügyi vezetésre, amelynek jeleire nem kellett sokat várni. A korszak politikai intézményrendszere működéséből adódóan a kérdéssel legközelebb a Belügyminisztérium Kollégiuma foglalkozott, amely 1970. május 8-ai ülésén döntött a Rendőrtiszt Főiskola (RTF) létrehozásáról, a rendőrtisztképzés színvonalának emeléséről és az ezt kiszolgáló belügyi tudományos tevékenység központi megszervezéséről. Az RTF alapvető feladatait, működésének főbb elveit alapító okmányai: az 1970. évi 39. számú tvr.,⁴ a 4/1971. (X. 19.) BM-MM számú együttes rendelet és a 010/1971. számú BM parancs⁵ határozták meg.

⁴ Az RTF alapító okirata szintén aktuális 2020-ban, hisz ez évben ünnepeljük a kiadott tvr. 50. évfordulóját.

⁵ A parancs szerint 1971-től a következő szakokon kellett az oktatást megkezdeni:

- politikai nyomozói,
- katonai elhárítói,
- idegen nyelvi,
- igazgatásrendészeti,
- bűnügyi nyomozói,
- közrendvédelmi,
- közlekedésrendészeti,
- büntetés-végrehajtási.

Az RTF részletes feladatait a létrehozása után, szigorúan titkos minősítéssel kiadott ideiglenes SZMSZ a következőképpen határozta meg:

- a) „Magasfokú általános műveltséggel, politikai és szakmai ismeretekkel rendelkező belügyi tisztok képzése. A világnézeti, jogi, szakmai, tudományos ismeretek olyan elméleti és gyakorlati szintű oktatása, amely képessé teszi a hallgatókat a szakismeretek elsajátítására, alkalmazására, a belügyi munkát érintő szaktudományok eredményeinek megismerésére és felhasználására.
- b) Biztosítja a meghatározott tiszti munkakörök betöltéséhez szükséges főiskolai szintű képzést, a középszintű rendőrtisztképzést, a tiszti állomány tanfolyamokon történő továbbképzését.
- c) Gondoskodik valamennyi belügyi tanintézetben és szervezetszerű tanfolyamon az idegen nyelvek oktatásáról.
- d) Ellátja a BM hivatásos tisztképző iskoláin, valamint a Magyar Néphadsereg felsőfokú tanintézeteiben az állambiztonsági ismeretek oktatását.
- e) Segíti a belügyi szaktudományok fejlesztését, előmozdítja a tudományos káderképzést, részt vesz a kutatómunkában, figyelemmel kíséri, műveli és közreadja a tudományos kutatómunka eredményeit.
- f) Az oktató-, nevelőmunkában felhasználja a belügyi szervek, az egyes szakszolgálati ágak gyakorlati tapasztalatait.” (*A Rendőrtiszti Főiskola ideiglenes szervezeti és működési szabályzata* [1972])

Ezt a dokumentumot a főiskola alapító parancsnoka, Györök Ferenc ezredes írta alá, akit addigi pályafutása, elkötelezettsége alapján neveztek ki elsőként erre a beosztásra, és látta ezt el, több mint másfél évtizedig. A rendőrtisztképzés főiskolai beindításáról készült első jelentés⁶ szerint az alapító főiskola-parancsnoknak több nehézséggel kellett szembenéznie, amelyeket ő sikeresen leküzdött. A jelentés szerint az első hallgatói⁷ évfolyam Csopakon⁸ kapott katonai felkészítést, amelyet az ott részt vevő hallgatók sikeresen teljesítettek. A főiskola bázisán beindult oktatáshoz a tananyagok rendelkezésre álltak, ugyanakkor jelentős szakember-, oktatóhiánnyal kezdődött az első főiskolai tanév. A hallgatók körében jelentős érdeklődést váltott ki az elsőként oktatott pszichológia tantárgy. A tantárgyak oktatásához szükséges szemléltetőanyagok döntően rendelkezésre álltak, a hiányzókat folyamatosan pótolták. Az elhelyezési nehézségeket is megpróbálták orvosolni. A jelentést aláíró Györök Ferenc élete az iskolával annak alapításától a nyugdíjazásig egybeforrott.

⁶ 015-183/1971 sz. jelentés. RTF. Budapest 1971. Magyar Nemzeti Levéltár: XI-b. ai. – 304 -/1971.

⁷ 188 fő nappali szakos.

⁸ Az RTF-en hosszú ideig gyakorlattá vált, hogy a bevonulós hallgatói állomány alapfelkészítése Csopakon történt meg.

Györök Ferenc esetén a „tehetséges, szorgalmas, vidéki fiatalember és a kor egymásra találtak. Az új rendnek szüksége volt a hozzá hasonló törekvő, a megismerést, a tanulást élete végéig programszerűen nemcsak kötelességként, hanem örömforrásként élvező, elkötelezett és szorgalmas fiatalokra, neki pedig az új világ nyitott teret az önmegvalósításra” (NÉMETH 2006, 13–17.).

Györök Ferenc életét 1928-ban Alcsúton, fegyveres pályafutását 1949-ben Győrben kezdte el. Szülei egyszerű munkások voltak, apja Györök Ferenc ács segédmunkás, majd a csepeli Weiss Manfréd-gyárban segédmunkásként, raktárosként dolgozott, 1945 után a Földrendező Tanács elnöke lett, majd földet bérelt, és ott gazdálkodott. 1948 után a Könnyűfémgyárban párttitkár, ezután nyugdíjba vonulásáig a megyei tanács tervosztályát vezette. Édesanyja, Józsa Margit háztartásbeli és üzemi dolgozó volt.

Feleségével szolgálati helyén ismerkedett meg, és mivel annak idején sem dolgozhatott férj-feleség egy szolgálati helyen, ezért feleségét áthelyezték a Magyar Néphadsereghez, ahol nyugdíjba vonulásáig szolgált. Házasságuk során két gyermekük született,⁹ akik szintén a hivatásos szolgálatot választották.

Györök Ferenc a második világháború előtt, a korszaknak és származásának megfelelően négy elemi és négy polgári iskolát végzett, majd 14 évesen a csepeli Weiss Manfréd-gyárban kifutóként kezdte pályafutását, ahol később, 1943–44-ben lakatostanonc lett. Innen Budapest bombázása miatt családjával (anyjával, apjával és György nevű öccsével) visszaköltöztek nagyapjához Alcsútra. Itt a fiatal Györök Ferenc kezdetben egy vegyeskereskedésben volt mindenés-kifutó, majd apja bérelt földjén dolgozott 1949-ig, amikor a DÉFOSZ megyei szervezetének lett agitprop titkára. Fegyveres pályafutása innen kezdődött, amikor is behívták tényleges katonai szolgálatra, lövésnek a Néphadsereg győri alakulatához. Az akkori környezettanulmány szerint már a honvédségnél kitűnt társai közül képzettségével, szervezőképességével, és szabadidejében állandóan tanult.¹⁰

Pályafutása ezt követően gyökeres fordulatot vett, szolgálatot vállalt az Államvédelmi Hatóságnál, ahol 1950-ben egy hónapos tiszti iskolát végzett. Szolgálati pályafutásának főbb állomásai:

- Államvédelmi Hatóság, katonai főosztály, 1950-től operatív tiszt, 1951-től alosztályvezető-helyettes, majd pártinstruktor.
- Pártfőiskola, hallgató: 1953–55.
- BM pártbizottság, osztályvezető: 1955–56.
- Honvéd Forradalmi Tiszti Ezred, karhatalmista: 1956.
- BM Vizsgálati Főosztály, vizsgáló: 1957.
- Székesfehérvári városi-járási kapitányság, kapitányságvezető: 1957–58.

⁹ Katalin 1953, Ferenc 1955.

¹⁰ ÁBTL 2.8.1. – 12411. ifj. Györök Ferenc környezettanulmány. 1950.

- BM Főiskola Moszkva, hallgató: 1958–62.
- BM II Csoportfőnökség/1-2 osztály, osztályvezető: 1962–66.
- Budapesti rendőrfőkapitány bűnügyi helyettes: 1966–70.
- *Rendőrtiszti Főiskola parancsnoka: 1970–1986.* (kiemelés S. J.)
- Szolgálati nyugdíj: 1986–.¹¹

A pártfőiskolán írt minősítésben kiemelték Györök Ferenc jó képességét, elméleti érzékét, logikus gondolkodását és azt, hogy nagy szorgalommal, könnyen tanul. Széles érdeklődési körrel rendelkezik, sokat olvas. Komoly, megfontolt magatartást tanúsít, szerény ember.¹²

A belügyminisztériumban 1962-től osztályvezetői beosztásban nagy igyekezettel és érdeklődéssel dolgozott, amelynek eredményeként gyorsan beilleszkedett, és azt követően „otthonosan mozgott” feladatkörében. Már itt megmutatkozott a bűnügyi területen az ifjúságvédelem és a kriminológia iránt tanúsított tudományos érdeklődése. A róla itt készült minősítés szerint: „Jól képzett, alkotó munkára alkalmas. Önálló gondolatokkal és véleménnyel rendelkezik.”¹³ Valószínűleg a fenti tulajdonságaival és a későbbi budapesti rendőrfőkapitány bűnügyi helyetteseként végzett munkájával, illetve abban az időben írt tudományos munkáival hívta fel magára az előljáróinak figyelmét akkor, amikor a rendőrtisztképzésben egy történelmi helyzet állt elő, és 1970-ben megszületett az RTF létrehozásáról szóló 39/1970 tvr., amely alapján létrehozott főiskolának kiválasztották az egyes számú vezetőjévé.

Rendőrtiszti pályafutásának csúcsaként értékelhető a Rendőrtiszti Főiskola alapító parancsnoki kinevezése 1970-ben, és tábornoki (vezérőrnagyi) kinevezése 1979-ben. A főiskolai parancsnoki kinevezése előtt készült minősítés szerint „munkáját nagy szorgalommal végzi, törekszik arra, hogy minél eredményesebben oldja meg az általa irányított területeken keletkezett feladatokat. politikai, szakmai felkészültségéből fogva alkalmas feladatainak ellátására”.¹⁴ Vezérőrnagyi kinevezésre a belügyminiszter javaslatára, az MSZMP Politikai Bizottság egyetértésével, Lázár György miniszterelnök a következő sorokkal terjesztette fel a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanács Elnökének: „Elméletileg, gyakorlatilag jól képzett vezető. Komoly érdemeket szerzett a Rendőrtiszti Főiskola oktató-nevelő munkájának fejlesztésében. Elemző, értékelő munkája elmélyült [...]”¹⁵

¹¹ ÁBTL 2.8.1. – 12411. Személyi adatlap. Dr. Györök Ferenc.

¹² ÁBTL 2.8.1. – 12411. MDP feljegyzés 1953.

¹³ ÁBTL 2.8.1. – 12411. Személyi adatlap 1963.

¹⁴ ÁBTL 2.8.1. – 12411. minősítés 1969.

¹⁵ Magyar Népköztársaság Minisztertanács. 00303/TÜK. 1979.

Györök Ferenc felkészültségét, példás szolgálati életútját jelzi, hogy pályafutása során számos kitüntetést¹⁶ kapott, továbbá több alkalommal részesült pénz- és tárgyjutalomban,¹⁷ és vehetett részt külföldi jutalomutazásban.

Györök Ferenc hivatásos pályája során mindig kiemelt figyelmet fordított egyéni felkészülésére, folyamatosan bővítette tudását, képezte önmagát. Később a főiskola vezetőjeként szorgalmazta az oktatói állomány tudományos felkészítését és a hallgatók tudományos diákköri munkáját. Vezetői leterheltsége miatt ugyan nem sikerült a kandidátusi eljárás¹⁸ befejezése, de ha lehetősége nyílt, folyamatosan publikált. Mindig fontosnak tartotta az RTF-en a tudományos háttérmunkát, amiben ő maga is élen járt. Egyedül és kollégáival írt tudományos közleményei a következők:

- CSILLAG György – PATKOLÓ Károly – BŰRÖS Lászlóné – HOLCZMANN Gusztáv – PAPDI Illés – PAJZS Miklós – MAKOVECZ István – KERTÉSZ Imre – GYÖRÖK Ferenc – NYERGES Lajos (1980): A Belügyminisztérium munkájának fejlődéséről, 1945–1980. *Belügyi Szemle*, 18. évf. 4. sz. 29–41.
- DÉRI Pál – HUSZÁR Tibor – SZABÓ András – GYÖRÖK Ferenc – NYERGES Lajos (1970): A fiatalkori bűnözés okairól. *Belügyi Szemle*, 8. évf. 8. sz. 47–57.
- GYÖRÖK Ferenc – KRATOCHWILL Ferenc – NYERGES Lajos (1992): A Rendőrtiszti Főiskola múltjáról, jelenéről és jövőjéről. *Rendészeti Szemle*, 30. évf. 12. sz. 46–52.

¹⁶ Györök Ferenc vezérőrnagy kitüntetései:

- Szolgálati érdemérem, 1953
- Árvízvédelmi emlékérem, 1954
- Államvédelmi érem, arany fokozat, 1956
- MPH emlékérem, 1956
- Közbiztonsági érem arany fokozata, 1958
- Szolgálati érdemérem 10 év, 1960
- Szolgálati érdemérem 15 év, 1965
- Haza szolgálatáért érdemérem arany fokozata, 1967
- Bolgár BM érdemérem, 1969
- Szolgálati érdemérem 20 év, 1970
- Felszabadulási jubileumi emlékérem, 1970
- 30 éves a Bolgár Népköztársaság, BM érdemérem, 1975
- Szolgálati érdemérem 25 év, 1975
- Vörös csillag érdemrend, 1976
- Szolgálati érdemérem 30 év, 1980
- Barátság érdemérem Vietnám, 1981
- Szocialista Magyarorszáért, 1985
- Magyar Köztársaság Érdemrend tisztje (katonai tagozat), 2003.

¹⁷ Aranyóra 50., aranytőr 55. születésnapjára.

¹⁸ 1961-től volt bejegyezve a Moszkvai Közbiztonsági Főiskolán aspiránsként, de nem fejezte be a doktori eljárást.

- GYÖRÖK Ferenc – VEDRES Géza (1968): A szándékos emberölések alakulása, okai és megelőzése. *Belügyi Szemle*, 6. évf. 1. sz. 35–44.
- GYÖRÖK Ferenc (1978): 1965: A szocialista kriminológia helyzete és programja: vitacikk. *Belügyi Szemle*, 16. évf. 1. sz. 118.
- GYÖRÖK Ferenc (1978): 1971: A Rendőrtiszti Főiskola szerepéről a Belügyminisztérium előtt álló feladatok megoldásában: interjú. *Belügyi Szemle*, 16. évf. 1. sz. 123.
- GYÖRÖK Ferenc (1963): A cigánylakosság társadalmi beilleszkedése: vitazáró cikk. *Belügyi Szemle*, 1. évf. 7. sz. 85–93.
- GYÖRÖK Ferenc (1966): A fiatalkorúak bűnözésének alakulása, okai és megelőzése a Magyar Népköztársaságban. *Belügyi Szemle*, 4. évf. 10. sz. 16–17.
- GYÖRÖK Ferenc (1964): A fiatalkorúak bűnözésének alakulása, okai és megelőzése. *Belügyi Szemle*, 2. évf. 4. sz. 5–28.
- GYÖRÖK Ferenc (1968): A főváros közlekedésbiztonsági helyzetének néhány kérdéséről. *Belügyi Szemle*, 6. évf. 4. sz. 40–45.
- GYÖRÖK Ferenc (1965): A rendőrség és a lakosság együttműködésének 20 éve: társadalom és bűnözés. *Belügyi Szemle*, 3. évf. 4. sz. 25–38.
- GYÖRÖK Ferenc (1984): A Rendőrtiszti Főiskola oktató-nevelő munkájának tartalmi jellemzőiről. *Belügyi Szemle*, 22. évf. 9. sz. 25–35.
- GYÖRÖK Ferenc (1971): A Rendőrtiszti Főiskola szerepe a Belügyminisztérium előtt álló feladatok megoldásában. *Belügyi Szemle*, 9. évf. 8. sz. 29–34.
- GYÖRÖK Ferenc (1965): A szocialista kriminológia helyzete és programja: vitacikk. *Belügyi Szemle*, 3. évf. 7. sz. 5–21.
- GYÖRÖK Ferenc (1978): A szocialista rendőrtisztképzés három évtizede. *Belügyi Szemle*, 16. évf. 9. sz. 3–12.
- GYÖRÖK Ferenc (1967): A szovjet kriminológiai gondolkodás 50 éve: rövid történeti áttekintés. *Belügyi Szemle*, 5. évf. 11. sz. 17–26.
- GYÖRÖK Ferenc (1964): A társadalmi erők részvétele a bűnüldözésben. *Belügyi Szemle*, 2. évf. 11. sz. 5–18.
- GYÖRÖK Ferenc (1966): A visszaesés és a fiatalok, harc az ifjúsági bűnöző csoportok ellen: galeri bűnözés. *Belügyi Szemle*, 4. évf. 9. sz. 36–45.
- GYÖRÖK Ferenc (1969): Fiatal bűnözők. *Budapest*, 7. évf. 11. sz. 26–27.
- GYÖRÖK Ferenc (1981): Tízéves a Rendőrtiszti Főiskola. *Belügyi Szemle*, 19. évf. 9. sz. 3–13.
- SEBESTYÉN László – GYÖRÖK Ferenc (1962): A bűnözés tanulmányozásának és megelőzésének néhány kérdése Fejér megyében. *Rendőrségi Szemle*, 10. évf. 5. sz. 434–442.
- SZALAI Zoltán – GYÖRÖK Ferenc (1963): Az új büntetőtvények és a büntetésvégrehajtás néhány problémája. *Belügyi Szemle*, 1. évf. 12. sz. 14–28.

A fenti publikációkon kívül Györök Ferenc nevét hosszú ideig a volt Rendőrtiszt Főiskola körterme, illetve volt munkatársai, az RTF-en végzett hallgatók öregbítették. Mára azonban a körterem, amelyben utolsó rendezvényként a 40 évvel korábban kibocsátott hallgatók számára rendezett aranydiploma-ünnepség zajlott, csak mementóként emlékezik az alapító főiskola-parancsnokra. Végezetül munkájáról, hitvallásáról korábban készült interjújában a következőket mondta: „a gyakorlati munka frontján mindig fontosnak tartottam az elméleti háttérrel, meggyőződtem arról, hogy a rendőrszakmát a 20. század végéhez közeledve már nem elég ösztönösen jól csinálni, ellesve a nagy öregek tudományát, hanem tudományos megalapozottsággal és tervezéssel tanítani kell, felsőfokon” (NÉMETH 2006, 13–17.).

Több, az RTF-en oktató, Györök Ferenc főiskola-parancsnokot személyesen is ismerő kollégával történt beszélgetés alapján egyértelműen állítom, hogy Györök Ferenc saját gyerekének tekintette az RTF-et, amiért éjjel-nappal, ha kellett, hétvégeken is dolgozott. Munkájával egy olyan értéket állított elő, amely a mai rendészeti felsőoktatásban is minta lehet mind az oktatók, mind a hallgatók, a leendő rendészeti szakértelmiség számára.

Irodalomjegyzék

- A Rendőrtiszt Főiskola ideiglenes szervezeti és működési szabályzata* (1972). Budapest, Rendőrtiszt Főiskola.
- GYÖRÖK Ferenc (1971): A Rendőrtiszt Főiskola szerepe a Belügyminisztérium előtt álló feladatok megoldásában. Interjú Györök Ferenc rendőr ezredes elvtárssal, a Rendőrtiszt Főiskola parancsnokával. *Belügyi Szemle*, 9. évf. 8. sz. 29–34.
- GYÖRÖK Ferenc (1978): A szocialista rendőrtisztképzés három évtizede. *Belügyi Szemle*, 16. évf. 9. sz. 3–12.
- NÉMETH Zsolt (2006): Dr. Györök Ferenc vezérőrnagy, az első parancsnok. In BUDAHÁZI Árpád szerk.: *Tanulmányok Györök Ferenc tiszteletére a rendészeti felsőoktatás köréből*. Budapest, RTF.